

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Α ἄκατανόμαστοι τῶν ἀπογόνων τοῦ Κρούμου κακουργαίαι καὶ φρικαλεότητες πρὸς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίᾳ ὁμοεθνεῖς ἡμῶν ἐπλήρωσαν εἰς τὰ καίρια τὴν Ἑλληνικὴν ἡμῶν Πατρίδα. Διὰ γενναιοτάτων δὲ καὶ ταχύσιων συνεισφορῶν ἔσπευσε τὸ Πανελλήνιον νὰ δείξῃ πρὸς τοὺς ἐθελουφυλοῦντας πεπολιτισμένους δικαιოდότας τῆς σήμερον τρανέστατα μαρτύρια ἀληθοῦς ἀγάπης καὶ συμπαθείας ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων χάριν τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἀτρομήτων αὐτῆς τεκνων. Ἄλλ' ἐν τῇ φερωνύμῳ τοῦ Μεγάλου Ἑλληνοῦ Μακεδόνοιο πόλει, τοῦ συμβολίζοντος τὸ ὕψιστον ἰδεώδες τῆς ἡρωϊκῆς ἀνδρείας καὶ Ἑλληνικῆς φιλοπατρίας, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐμπράκτων ἐκδηλώσεων τούτων καὶ τῆς προθυμίας πρὸς ἀνακούφισιν καὶ περιθαλψιν τῶν πασχόντων ἐκεῖνων γενναίων προμάχων κατετίθετο συγχρόνως ἀρραγῆς ὁ θεμέλιος « Πανελληνίου ἐν Αἰγύπτῳ Συνδέσμου » ὑπὸ τῆς πάντοτε περὶ τοῦ πρωτείου τῆς φιλοπατρίας διαγωνιζομένης κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ φερωνύμου ἱδρυτοῦ αὐτῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Παροικίας.

Ὁ Πανελλήνιος ἐν Αἰγύπτῳ Σύνδεσμος οὗτος, ὁ ἐν στιγμαῖς ἱερωτάτης ἀγανακτήσεως καὶ συγκινήσεως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱδρυθεὶς καὶ σκοπῶν τὴν συντονωτάτην καὶ ἀποτελεσματικωτάτην ἐπίσχυσιν τοῦ μέσου ἐκείνου πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαίων ἐν μελλούσῃ ὀριστικῇ ἀπειλῇ διαρπαγῆς τούτων ὑπὸ τῶν ἐκ τε τοῦ Ἰστροῦ καὶ τοῦ Βόλγα βαρβάρων σφετεριστῶν, τιμᾷ μὲν ἀπείρως τοὺς πρώτους ἐμπνευσθέντας ὑπὸ τῆς πατριωτικωτέρας ταύτης ἐμπνεύσεως, δικαίως δὲ ἐθεωρήθη ὡς ἡ μεγίστη καὶ ἡ ὠραιότατη ἀπόδειξις τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν ἀλληλεγγύης ἐν ἡμέραις καθ' ἃς πλειστάκις καὶ ὑπὸ πλείστων ἀργυρωνήτων διασυρόμεθα ὡς ἀναίσθητοι ἢ ἀδιάφοροι πρὸς τὰς τύχας καὶ τὸ μέλλον τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους ἡμῶν. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ μόλις γνωσθεῖς ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἐγένετο δεκτὸς ἐν ἀπάσῃ τῇ Νειλορρῦτῳ χώρᾳ μετὰ δικαίας ἐγκαυχήσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ καὶ πάντες ἀνεξαρτήτως φύλου καὶ ἡλικίας ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶσιν μέλη τοῦ πατριωτικωτάτου τούτου καθ' ἡμᾶς Συνδέσμου, ὅστις ἀναζωπυρῶν τὸ ἱερὸν πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον καὶ αἰσθημα τῆς παράσχῃ διὰ τῆς μιμησεως τῶν ἀπανταχοῦ φιλογενῶν τα ἀληθῆ ἔξυλινα τ ε ἰ χ η δι' ὧν θὰ προστατεύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἡμῶν Πατρίς τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὅταν σημάνη ἡ ὥρα τοῦ κινδύνου.

ΟΙΚΟΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΗ

Τὸ τέταρτον ἢ ἀκριβέστερον τὸ τρίτον ὁλοκλήρου τοῦ ἑαυτοῦ βίου ὑποχρεοῦται νὰ καταναλώσῃ ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν. Ἐν ᾧ τὰ ζῷα ὀλίγον μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῶν χρόνον οὐνανταὶ ἀγόμενα ὑπὸ τοῦ ἐνοστίκτου, ᾧπερ δωροφροεῖ αὐτὰ ἡ φύσις, νὰ πληρῶσιν ἐξ ἑαυτῶν τὰς ἀνάγκας, μόνος ὁ ἄνθρωπος καίπερ ἐξόχως κατὰ τὰλλα εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως χρῆζει καθ' ἅπασαν τὴν παιδικὴν καὶ νεανικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν ξένης χειραγωγίας καὶ προστασίας. Αἱ ψυχικαὶ ἐκεῖναι προδιαθέσεις αἱ ἀνυψοῦσαι μετὰ ταῦτα αὐτὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς λοιπὰ ὄντα εὐρίσκονται ἐν ἑαυτῷ κεκρυμμένα καὶ ἐν λανθάνουσῃ καταστάσει, ἢ ἀνάπτυξις αὐτῶν τελεῖται βραδέως καὶ δυσχερῶς τὸ βρέφος δεόν νὰ διέλθῃ πρῶτον διὰ φυτικῆς σχεδὸν ζωῆς, δεόν ὁλόκληρον ἔτος νὰ παρέλθῃ, καθ' ὃ ἀσθενῆς μόνον ἀνάπτυξις τῶν αἰσθήσεων αὐτοῦ λαμβάνει χώραν καὶ τούτων δ' ὁμοῦ οὐχὶ συγχρόνως πασῶν μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πρωτογενούς τῶν αἰσθήσεων ἀρχονται γεννώμεναι ἐν τῇ παιδίᾳ ἄνθρωπῳ αἱ πρῶται πρωτογενεῖς ἐπ' ἴσης καὶ ἀπλούσταται παραστάσεις, αἷς ἐπακολουθεῖ ἡ αὐτοσυνείδησις, τὰ πρῶτα συναισθήματα καὶ ἀσθενῆ τινα φαινόμενα τῆς θελήσεως.

Καθ' ἅπαν δέ, ἵνα γενικῶς εἴπωμεν, τὸ πρῶτον τριετὲς διάστημα τῆς ἡλικίας τοῦ παιδὸς ἢ πνευματικῆς ἀνάπτυξις χωρεῖ λίαν βραδέως, ἴσως διότι τελεσιουργεῖται ἐν κρυπτῇ ἢ προπαρασκευαστικῇ ἐκείνῃ ἐργασίᾳ ἣτις καθιστᾷ αὐτὸν ἱκανὸν ἀμέσως μετὰ ταῦτα νὰ κοινωνήσῃ πλήρους καὶ πολυμεροῦς ἀναπτύξεως. Ὁ γλωσσικὸς θησαυρὸς, ὁ κόσμος τῶν παραστάσεων καὶ συναισθημάτων ἅπερ κατὰ τὴν πρώτην ταύτην περίοδον συγκομίζει ὁ παῖς εἶναι μὲν πενιχρὸς, ἀλλ' ἀποτελεῖ τὴν βᾶσιν καὶ τὸ θεμέλιον, ἐφ' οὗ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἀρχεται ὑπερηφάνως ἀνυψούμενον τὸ πάγκalon ἐκείνο οἰκοδόμημα τῆς πνευματικῆς ἀγωγῆς. Εἶναι θαυμάσιον ἀληθῶς τὸ φαινόμενον τοῦτο, καθ' ὃ ὁ ἄνθρωπος ἀρχεται ὑπεισερχόμενος εἰς τὴν πραγματικὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἐξανθρωπιζόμενος διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς διανοίας καὶ ἐξωτερικεύων τὴν ἐν ἑαυτῷ ἐνυπάρχουσαν θεῖαν φύσιν.

Πλήρης, ἐντεταμένη, ἀκάματος δράσις τῶν αἰσθήσεων, ἀρχεται νῦν τελουμένη πληθώρα ἕνεκα τούτου παραστάσεων εἰσρέει εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, ἡ μνήμη ἐν εὐρείᾳ κλίμακι τελεῖ τὸ ἔργον αὐτῆς, ἢ σκεψίς ποιεῖται τὰ πρῶτα βήματά της, καὶ οἱ κανόνες τῆς λογικῆς, τοὺς ὁποίους μόνον ἡ ἀδρά καὶ φαινή διαγνεία τοῦ Σταγειρίτου ἠδουήθη ἀκριβέστατα νὰ διατυπώσῃ καὶ εἰς ἐπιστήμην τελείαν νὰ ἀναγάγῃ, εὐρίσκου-

